

Att skapa en skatehall

Handledning av en grupp ungdomar i processen av att
planera och bygga en skatehall

Sebastian Pihl

Examensarbete för Samhällspedagog (YH)-examen

Utbildningen till Samhällspedagog

Åbo 2018



EXAMENSARBETE

Författare: Sebastian Pihl

Utbildning och ort: Samhällspedagog, Åbo

Handledare: Carolina Silin

Titel: Att skapa en skatehall –Handledning av en grupp ungdomar i processen av att planera och bygga en skatehall

Datum 07.11.2018

Sidantal 22

Bilagor 0

Abstrakt

Detta är ett handlingsbaserat examensarbete med kulturenheten vid Pargas stad som uppdragsgivare. Jag har handledt en grupp ungdomar i processen av att tillsammans planera och bygga en skatehall i Pargas.

Syftet med arbetet är att engagera ungdomarna i Pargas genom att låta dem vara delaktiga i planering och utförande av verksamhet som berör dem. Målet är att tillsammans med ungdomarna skapa en fungerande skatehall, samt en plan på hur verksamheten i hallen kunde se ut i framtiden.

Det största fokuset har legat på handledning, men teoridelen behandlar även pedagogik, delaktighet, identitetsutveckling, och hur de kan tillämpas på ett projekt som detta.

Gruppen har bestått av ungdomar i åldern 14 - 29 som alla själva åker antingen skateboard eller kickboard, och således hör till målgruppen för hallens framtida verksamhet.

Språk: Svenska

Nyckelord: Ungdomsarbete, Skateboarding, Delaktighet

BACHELOR'S THESIS

Author: Sebastian Pihl

Degree Programme: Youth Work and Civic Activity Turku

Supervisors: Carolina Silin

Title: Creating an indoor skatepark – Supporting a group of young people in the process of planning and building an indoor skatepark

Date 07.11.2018

Number of pages 22 Appendices 0

Abstract

This is an action-based bachelor's thesis assigned by Pargas stads kulturenhet. I have supported a group of young people in the process of planning and building an indoor skatepark together.

The purpose of this project is to engage young people in Pargas by letting them be a part of both planning and execution of activities regarding them. The goal is to create a functioning indoor skatepark together with them, and to make a plan for how the skatepark could be run in the future.

The biggest focus has been on coaching, but the theoretic part of the thesis also covers pedagogy, participation, identity development, and how they relate to a project like this one.

The group has consisted of young people in the age of 14 to 29, who all either ride a skateboard or a scooter themselves and is therefore part of the finished skateparks target group.

Language: Swedish

Key words: Youth work, Skateboarding, Participation

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	1
1.1	Uppbyggnad.....	1
1.2	Syfte & mål	2
1.3	Bakgrund	2
1.4	Uppdragsgivare.....	3
1.5	Fritidsmöjligheter i Pargas	3
2	Inspiration.....	4
3	Teori	5
3.1	Pedagogik	5
3.2	Handledning.....	7
3.3	Delaktighet.....	8
3.4	Identitetsutveckling	9
4	Processbeskrivning	11
4.1	Byråkrati.....	11
4.2	Att samla ihop en grupp.....	12
4.3	Första mötet	13
4.4	Arbetet mellan träffarna.....	14
4.5	Påbörjandet av byggprocessen	14
4.6	De olika byggtillfällena	15
5	Att vara ledare	16
6	Utmaningar under projektet.....	17
7	Skrivprocessen	18
8	Resultat	18
9	Förslag på fortsatt verksamhet.....	19
10	Slutdiskussion	21
	Källförteckning	23

1 Inledning

Det här är ett handlingsbaserat examensarbete som görs tillsammans med kulturenheten på Pargas stad. Jag kontaktade dem under våren 2018 när jag hade bestämt mig för att göra ett arbete som involverar skateboarding och som samtidigt utvecklar ungdomsverksamheten i staden på något sätt. Pargas har under en längre tid varit i behov av ett ordentligt utrymme för skateboardåkning under vinterhalvåret, nu mer än någonsin i och med att utövarna av hobbyn ökar i antal hela tiden. Under min uppväxt i Pargas var jag själv aktiv i skateverksamheten och har alltid velat göra skateboarding mer tillgängligt för allmänheten, så det här kändes som ett arbete som speglar mina egna värderingar och därför också som någonting jag gärna ville gå vidare med.

Denna text baserar sig på arbetet som inleddes sommaren 2018 under min utvecklingspraktik på kulturenheten vid Pargas stad och som fortsatte i form av en projektanställning under samma höst. Jag har handlett en grupp ungdomar i åldern 14 - 29 i processen av att tillsammans planera och bygga en liten inomhus-skatehall i Pargas.

Målgruppen är egentligen väldigt bred men jag valde att fokusera på ungdomar i den praktiska delen av projektet eftersom det är viktigt att de får vara delaktiga i såväl planering som utförande av verksamhet som berör dem. När själva skateverksamheten sedan kommer igång i det nya utrymmet kommer kulturenheten förhoppningsvis, med hjälp av verksamhetsidén som presenteras i slutet av arbetet, kunna nå ut till en större målgrupp och även uppmuntra vuxna att ta del av verksamheten.

1.1 Uppbyggnad

Jag börjar med att presentera arbetets syfte och mål. Efter det berättar jag om tidigare projekt och erfarenheter som har lett till detta examensarbete, och presenterar uppdragsgivaren. Utöver Pargas stad som uppdragsgivare presenteras även staden i sig och vilka fritidsmöjligheter där finns för unga. Därefter berättar jag kort om en inspirationskälla jag har använt mig av i form av ett liknande projekt som gjorts tidigare. I det tredje kapitlet kommer den huvudsakliga teoridelen att gås igenom. Där diskuteras bland annat pedagogik för att själv förstå hur jag som ledare kan arbeta, hur man handleder personer, hur man arbetar delaktighetsfrämjande och inkluderar alla deltagarna och hur identitetsutveckling kan kopplas ihop med skateboarding. Därefter kommer jag att gå in på själva processen och diskutera det som gått bra och dåligt samt vad jag lärt mig. Slutligen presenterar jag resultatet

av examensarbetet och diskuterar det som gjorts, samt för fram mitt förslag på hur verksamheten i den nya hallen kunde se ut.

1.2 Syfte & mål

Syftet med detta examensarbete är att engagera ungdomarna i Pargas genom att låta dem vara delaktiga i planering och utförande av verksamhet som berör dem. Någoting som känns extra viktigt för mig är att alla de som deltar också skall kunna känna att de faktiskt har bidragit till slutprodukten.

Målet med projektet är att tillsammans med ungdomarna skapa en fungerande skatehall med ett färdigt förslag på hur verksamheten kan se ut, med bland annat öppettider och eventuell undervisning. Genom välkomnande lågtröskel-verksamhet vill jag visa att skateboardåkning är för alla och samtidigt också uppmuntra folk, som annars kanske aldrig hade testat, att ge det en chans.

1.3 Bakgrund

Sedan jag och mina kompisar började åka skateboard tillsammans i högstadiet har vi haft ett intresse för att utveckla skatemöjligheterna i staden. Det har alltid funnits väldigt begränsat med platser att åka på och som skateboardåkare får man vänja sig vid att bli bortschasad från gatorna, vilket har varit problematiskt på många sätt. Skateboardåkarna har tidigare fått hålla till i stadens bombskydd, ”Grottan”, under vinterhalvåret och det har fungerat som en bra lösning, dock endast en tillfällig sådan.

Denna brist på ställen att åka på motiverade oss att ta tag i saken och undersöka våra möjligheter att påverka i staden redan som unga. I början av 2013 lämnade jag och några kompisar därför in ett invånarinitiativ till staden för en skatepark. Vi var väldigt osäkra på ifall någon faktiskt skulle lyssna på ett gäng femtonåringar och deras dyra idé, men bestämde oss för att testa i alla fall eftersom det kändes viktigt för oss. Vi visste dessutom att vi representerade en större grupp människor, och att det fanns ett riktigt behov av en skatepark.

Trots våra misstankar om de vuxnas reaktioner på våra planer, var stadens bemötande väldigt hjälpsamt och vi togs direkt på allvar, vilket höjde motivationen ordentligt. Vi fick vara med under hela processen och våra åsikter togs alltid i beaktande trots vår unga ålder. Det är någonting jag minns så tydligt och gärna vill tänka på själv som vuxen då jag diskuterar med de yngre, att alla skall få höras.

När parken sedan stod klar, i slutet av 2015, kändes det verkligen som att vi hade lyckats påverka och parken blev samtidigt så mycket mer betydelsefull i och med att vi hade fått möjligheten att vara så involverade i processen. Projektet visade också att man nog kan åstadkomma någonting bara man är villig att jobba för det, och det är till stor del det här projektet som inspirerade ämnesvalet till detta examensarbete. Det känns bra och viktigt att nu kunna jobba vidare för att bevara skateboardåkandet i Pargas.

1.4 Uppdragsgivare

Under mitt första studieår gjorde jag min praktik på Pargas stads kulturenhet. En av mina huvudsakliga uppgifter var då att ordna invigningen av den nya utomhus-skateparken. När jag bestämde mig för att göra mitt examensarbete kring skateboardåkning gick tankarna därför direkt till kulturenheten som uppdragsgivare. Dels för att jag har jobbat med dem tidigare och vet hur deras verksamhet fungerar, men också för att jag själv är uppvuxen i Pargas och vill bidra till kulturarbetet i staden, som jag själv har fått ta del av när jag bodde där.

Kulturenheten vid Pargas Stad jobbar, som namnet säger, med allting som heter kultur. Enhetens verksamhet är väldigt bred och kan innebära mycket. De samarbetar tätt med stadens föreningar i form av olika evenemang och annan kulturverksamhet. Ungdomsgårdarna i kommunen faller också under kulturenheten, vilket betyder att ungdomsledarna och kulturarbetarna har ett starkt samarbete. Kulturenheten har även inlett ett samarbete med utbildningssektorn för att erbjuda barn i skolåldern kulturverksamhet under skoltid, i form av en kulturläroplan. (pargas.fi, u.å.)

1.5 Fritidsmöjligheter i Pargas

Om man kör igenom Pargas kan man ganska snabbt få uppfattningen av att där inte händer mycket alls. I förhållande till stadens storlek erbjuds det dock väldigt mycket att göra för den som vågar vara lite aktiv och man kan onekligen konstatera att Pargas verkligen är en kulturstad. Det finns otaliga föreningar inom olika områden och av egen erfarenhet vet jag inte många som inte har varit aktiv i någon av dem under tiden de har bott i staden.

Kulturenheten erbjuder ett brett utbud av kulturevenemang året om som till exempel konserter, konstutställningar, bio och författarbesök. Pargas hembygdsmuseum ordnar aktivt evenemang med anknytning till lokalhistorien för alla åldrar (pargashembygdsmuseum.fi, u.å.). Föreningen ”Teaterboulage” sätter upp 1 - 3 varierande teaterpjäser per år, som brukar

vara väldigt omtyckta. Utöver det samarbetar de även med kulturenheten för att producera de populära ungdomsshowerna som läggs upp vartannat år (teaterboulage.fi, u.å.).

För den som är intresserad av traditionell sport finns det väldigt många möjligheter, med Pargas idrottsförening (PIF) som huvudsaklig aktör inom populära grenar som handboll, fotboll och friidrott. Om inte PIF har den verksamhet du söker, har antagligen någon annan det. Mindre föreningar i staden erbjuder nämligen allting från taekwondo och ridning till e-sport.

Någonting som däremot inte har funnits i staden, är ställen där det är tillåtet och accepterat att åka skateboard. Detta blev det dock ändring på i samband med att den efterlängtrade utomhus-skateparken kom till och jag vet att det uppskattades väldigt mycket av skateboardåkarna i staden. Skateboardåkning är dock helt beroende av vädret, vilket betyder att man i Finland inte kan åka utomhus under stora delar av året. Speciellt som ungdom är det inte heller hållbart, eller alltid ens möjligt, att tvingas åka till en annan stad för att få åka skateboard inomhus. Att lägga hobbyn på hyllan flera månader om året är inte heller någonting de flesta vill göra.

Som tidigare nämnt, har staden låtit skateboardåkarna hålla till i bombskyddet under vintrarna men det är inte heller en riktig lösning. Där finns inte några ordentliga ramper, utöver små saker som skejtarna har byggt på egen hand, och med allt damm som samlas blir luften väldigt dålig. Förutom att dessa självbyggda ramper endast är några få och relativt små, är de dessutom inte kontrollerade eller tillräckligt välplanerade, och således inte säkra för användaren. Eftersom användningen av bombskyddet endast var en tillfällig lösning, och för att det samtidigt också skall kunna fungera som ett bombskydd, har man inte kunnat bygga några större konstruktioner. Jag hoppas därför att med detta projekt kunna åstadkomma ett mer permanent utrymme för dem som är intresserade av ett alternativ till traditionell sport och tror att det är någonting som uppskattas. Som jag nämnde tidigare, har Pargas stad ett stort kulturutbud men skateboardåkningen har inte varit i så stort fokus, i förhållande till andra sporter.

2 Inspiration

Det finns otaliga solskenshistorier att inspireras av i skatesamhället, en av dem kommer från Bristol. Eftersom skateboarding under en lång tid har setts ner på och inte behandlats som vilken annan sport som helst, glöms skateboardåkare ofta bort när det satsas på

fritidsverksamhet. Det betyder dock att det inom skatekulturen finns väldigt många aktiva som jobbar hårt för sin hobby och vill försäkra att möjligheterna att åka finns kvar, eftersom ingen annan gör det.

I Bristol startade Andre Seidel och Tim Nokes en inomhusskatepark efter att de hittat varandra via den gemensamma hobbyn. I en artikel skriven av Simon Makker (2018), berättar grundarna av Campus Skateparks i Bristol om hur det gick till då de själva byggde upp flera hallar för ungdomar med intresse för skateboardåkning. De poängterar att det här är deras jobb men att de främst vill göra det för de ungas skull. Förutom själva skateboardåkningen upplever ägarna att platsen fungerar som en trygg plats att få vägledning i livet som ung och därför är verksamheten så viktig. De unga som deltar där är också delaktiga i utvecklingen av verksamheten och inkluderas genom att få nya kontakter och hitta nya vänner. (Makker, 2018)

Även om den hall som nu öppnas i Pargas inte alls är lika stor som de i Bristol och därmed inte kan fungera på exakt samma sätt med till exempel café och butik i samma lokal, är tanken överlag den samma. Hallen skall underlätta för ungdomar i olika åldrar i Pargas, och kommuner i närheten, att fortsätta åka skateboard även under vinterhalvåret eller när vädret inte tillåter att åka utomhus. I en övervakad hall är säkerheten dessutom högre än i en offentlig park utan personal. Om denna personal dessutom är sakkunnig och själv åker skateboard gynnar det alla.

3 Teori

I det här kapitlet kommer jag att gå in på teori kring att arbeta med grupper. Mitt projekt har handlat om att arbeta tillsammans med ungdomar för att med deras hjälp bygga en skatehall i Pargas. Det jag vill fokusera mest på i teorin, är hur jag kan vara en god ledare med hjälp av teori om pedagogik, handledning, delaktighetsfrämjande arbete och inklusion, samt hur skateboarding och identitetsutveckling kopplas ihop.

3.1 Pedagogik

Pedagogik finns överallt i våra liv och i samhället. Från att man föds uppfostras man av sina vårdnadshavare för att bli goda, aktiva medlemmar av samhället. När barnen växer får skolans pedagoger en mer central roll i deras fostran. Lärandet tar dock inte slut i samband med skolans slut, samhället utvecklas hela tiden och strävar samtidigt till individens

utveckling. Vi erbjuds olika sätt att utvecklas livet ut, mer eller mindre formellt. (Leino & Leino, 1992, s. 7)

Enligt Nieminen (2007, s. 17) har man nu erkänt att lärandet är livslångt, vilket betyder att nya begrepp uppstår hela tiden. Med hjälp av begreppen formell fostran, nonformell fostran, informell inläring och spontan inläring kan man kategorisera detta livslånga lärande.

Med formell fostran menas all form av strukturerad pedagogik. Hit hör bland annat skolans utbildningssystem, fortbildning via jobbet och till exempel kvällskurser av olika slag. Det all formell fostran har gemensamt är att de alla har en definierad målsättning, till exempel i form av en läroplan som skall följas (Leino & Leino, 1992, s.8). Formell fostran utvecklas även i en kronologisk ordning för att utbildningen skall spegla åldersgruppen eller kunskapsnivån i fråga (Nieminen, 2007 s. 17).

Nonformell fostran kan också vara målmedveten som den formella, dock utan strukturen och utbildningssystemet. Nonformell fostran sker bland annat på ungdomsgården, i hemmet eller på arbetsplatsen. (Nieminen, 2007, s. 17)

Informell inläring kan kopplas ihop med både formell och nonformell fostran, men sker oftast inte i miljöer avsedda för fostran. Informell inläring innebär all kunskap som människan själv skaffar sig, till exempel via intressen. När det gäller ungdomar sker denna inläring ofta genom kompisgrupper, subkulturer eller olika ungdomsrörelser. Människans initiativtagande och drivkraft är en viktig del av den informella inläringen. (Nieminen, 2007, s. 17)

Den spontana inläringen innefattar all oavsiktlig inläring, det vill säga inläring utan mål. Denna inläring är mycket vardaglig och sker i nästan all mänsklig aktivitet. (Nieminen, 2007, s. 17-18).

I detta projekt har det varit mest fokus på den nonformella fostran. Det fanns inga specifika mål för vad någon skulle lära sig, men vi har haft en förstående och välkomnande grupp, vilket har gjort det lättare för alla att lära sig av varandra. Eftersom största delen av oss aldrig hade gjort något byggprojekt av denna storlek, var vi på ganska samma nivå och kunde lära oss tillsammans. Även den informella inläringen går till viss mån att koppla till projektet. Dock på en mera individuell nivå, efter hur mycket var och en har sökt fram ny kunskap via projektet. Också spontan inläring har säkerligen skett i hög grad. Den spontana inläringen kan dock vara svårare att urskilja eftersom den är så vardaglig.

3.2Handledning

Handledning är en process där målet är att den handledda skall utvecklas antingen professionellt eller personligt. Handledningen sker under regelbundna möten och ofta med en utomstående handledare som arbetar med en individ eller en grupp. (Holmberg, 2000, s. 17).

Enligt Peavy (2000, s.118) kan inledningen av handledningsprocessen delas upp i två skeden, efter att både handledaren och den handledde har en uppfattning om problemet. Till att börja med skall man göra upp en plan för hur den handledde skall uppnå målet med handledningen. Den handledde får gärna komma fram till detta själv, med stöd av handledaren. Sedan bör man planera konkreta delmål eller små aktiviteter som alla leder den handledde vidare mot sitt mål. Dessa aktiviteter kan vara mentala eller fysiska. Det kan handla om att lära sig någonting, reflektera över processen, utvidga sitt nätverk eller liknande. (Peavy, 2000, s. 118 – 119).

Handledning i grupp kan ha många fördelar. Deltagarna har antagligen alla olika tidigare erfarenheter av ämnet vilket betyder att man får många synvinklar på till exempel problemlösning eller hur man skall agera i diverse situationer. Holmberg (2000, s. 31) menar att handledaren själv kommer att bli analyserad till en viss grad av deltagarna och således, medvetet eller omedvetet, agera mall för hur man kan hantera olika situationer. Det är därför viktigt att handledaren är empatisk och medveten om sitt eget beteende. (Holmberg, 2000, s. 31)

Enligt Holmberg (2000, s. 33) är en av de största faktorerna för en lyckad handledning förmågan att lyssna. När den handledde delar med sig av sina erfarenheter är det väldigt viktigt att handledaren inte förlöjligar eller tvivlar på det den handledde säger på något sätt. Holmberg (2000, s. 33) menar att det att man ostört får säga ut sina tankar högt för en handledare man litar på ofta leder till att man hör problemen på ett annat sätt och själv kan komma fram till lösningar. Enligt Peavy (2000, s.120) är det väsentligt att både handledaren och den handledde bidrar till dialogen för att kunna uppnå önskad utveckling.

Även om det ibland kan vara jobbigt att fatta beslut, är det en oundviklig del av handledningen. När man tar ett beslut utesluter man alltid någonting annat, vilket ofta kan vara svårt och i värsta fall saktar ner utvecklingsprocessen. Beslutet tar dig vidare mot ditt mål men konsekvenserna av beslutet, det vill säga att lämna bort det andra, gör att många tvekar och i stället skjuter upp beslutsfattandet. Här kan en handledare vara till stor nytta.

Det är ofta svårt att ta dessa beslut själva, speciellt om det handlar om större beslut som medför större konsekvenser.Handledaren kan hjälpa den handledde genom att tillsammans diskutera omständigheterna och vilka tänkbara konsekvenser beslutet kan komma att ha, för att den handledde sedan själv skall kunna bedöma hur hen vill gå vidare. (Peavy, 2000, s. 121).

Det att vi hade en så blandad grupp med deltagare från 14 år ända upp till 29 år, som dessutom representerade både skateboard-, och kickboardåkare, var definitivt en fördel. Om vi körde fast någonstans under processen var det nästan alltid någon som kom med idéer ur andra synvinklar så vi kom vidare. Som handledare fokuserade jag mycket på att lyssna på de andra deltagarnas åsikter och försökte inkludera alla så mycket som möjligt. Någoting som däremot kunde vara väldigt jobbigt var beslutsfattandet. Just eftersom ingen hade byggt ramper i denna skala förut var det svårt att veta vilka beslut som var värda att ta. Fast man hade färdiga ritningar i handen kunde man inte föreställa sig hur det skulle bli före rampen faktiskt var färdig, vilket försvårade planeringsprocessen en hel del. Som Peavy (2000, s. 121) skriver, kan det vara bra att handledaren och den handledde diskuterar dessa beslut och deras konsekvenser och försöka se dem ur olika perspektiv. I vårt fall hade vi en hel grupp att diskutera detta med, för att sedan tillsammans komma fram till hur vi vill gå vidare.

3.3 Delaktighet

Att vara delaktig innebär att man självmant och aktivt bidrar till en gemensam process. Det att man deltar i någonting betyder nödvändigtvis inte att man är delaktig, utan man måste bidra med någonting. (keks.se, u.å.)

Thylefors (2007) menar att man i en målstyrd arbetsgrupp arbetar för det gemensamma mål man bestämt sig för. I denna typ av grupp får alla vara delaktiga och på så vis suddas gränserna mellan ledare och de ledda ut till viss grad. De här grupperna skiljer sig från traditionella arbetsteam där man endast gör som man blir tillsagd och i stället tar alla ansvar för arbetet och att det blir gjort, samtidigt som man är samarbetsvillig med de andra deltagande. Mogna gruppansammanställningar behandlar gruppmedlemmarna med respekt och gör därmed ett effektivare arbete. Genom att öppet kommunicera och visa vad man tänker och tycker kan man skapa en fungerande och delaktighetsfrämjande verksamhet. Förutom att individerna upplever verksamheten som positiv, blir de samtidigt mer självständiga i sitt arbete vilket även det är delaktighetsfrämjande. (Thylefors, 2007, s. 33-34, 106 & 107)

Enligt Nilsson (2005, s. 21) främjar en mindre arbetsgrupp delaktighet på ett annat sätt än en stor eftersom det blir enklare att påverka då. Han påpekar dessutom att känslan av att vara delaktig och inkluderad i ett grupsammanhang, ökar ens prestationsförmåga. Att ha ett gemensamt mål som alla brinner för ökar också den positiva upplevelsen i gruppen. I en grupp bör man också förstå varifrån de andra kommer och således veta hur man kan arbeta för en gemenskap.

Alla fungerar på olika vis. Då man leder olika grupper behöver man ta i beaktande hur man skapar en fungerande samhörighet mellan dem som deltar. En ledare som gör bra ifrån sig skapar en större känsla av delaktighet. (Nilsson, 2007, s.75, 76, 115 & 151)

Enligt Svedberg (1997, s. 100) krävs det att personerna i gruppen kan anpassa sig för att delaktighet och inklusion skall ske. Denna "vi-anda" gör att varenda en bör stå för såväl positiva som negativa konsekvenser av det som sker i gruppen, eftersom alla är likvärdiga. Att en grupp arbetar systematiskt och faktiskt hela tiden närmar sig målet främjar också känslan av delaktighet och mening. (Svedberg, 1997, s. 102 & 169)

3.4 Identitetsutveckling

Eftersom många börjar åka skateboard redan som unga, blir denna hobby ofta en del av deras identitet. Av egen erfarenhet vet jag att skateboarding på många sätt inte endast är en hobby utan också en hel kultur. Det är något som starkt rotat sig i mig och som format den person jag är. Jag tror och hoppas också därför att den skatehall vi öppnar i Pargas kommer att vara en viktig del av de unga skateboardåkarnas liv. Man kanske inte tänker på det när man är där och åker men när man i framtiden ser tillbaka på sitt liv och tänker på de ställen man spenderade mest tid på, kan man inse hur betydelsefulla dessa verkligen var. Om det lyckas bli en ordentlig samhörighet bland ungdomarna i hallen, kanske den i ett senare skede förknippas med till exempel vänskap, gemenskap, nya kontakter, utöver endast skateboarding.

Jag har valt att fokusera på individens identitet i det här kapitlet och det på grund av orsakerna jag nämner ovan. Skateboarding formar individen och jag hoppas att den här skatehallen och dess verksamhet kommer att hjälpa många unga att hitta sin grej och samtidigt bidra till den kultur som kan bli så betydelsefull i deras liv.

Postman (1985) menar att identiteten hos unga är ett resultat av sociala sammanhang där man möter andra unga (enligt Peterson, Svensson & Addo, 2003). Enligt Peterson et. al.

(2003, s. 198) ingår ungdomar i många olika sorters vardagssammanhang, vilka alla ger olika skiftningar i identiteten. Peterson et. al. (2003, s. 104) uttrycker ungdomars process av att skapa sin egen identitet som: "Vad som utifrån kan betraktas som meningslöst tidsfördriv på gator och torg, i sovrummen och på kafé, är i själva verket ett identitetsskapande".

Cave (2017) beskriver hur han själv upplever skateboarding. Han tar som exempel då man samlas i en grupp i skateparken och alla turvis testar en ramp eller annan konstruktion. Han beskriver det som att det kan se ut som att ingen gör någonting alls men att det är bildning av vänskapsband och någonting som för skateboardåkarna samman (Cave, 2017). Vuletic (2017) beskriver skateboardåkning som en aktivitet där man får vara sig själv och ändå är accepterad, samt en hobby som alla kan syssla med på sitt eget individuella sätt. Av den studie Peterson et. al. (2003, s. 214) gjorde, kom de fram till att den miljö en ungdom vistas i påverkar identiteten hos den unga märkbart.

Enligt Bup.se (2014) går identiteten och självbilden hand i hand. Att förstå vem man är, är viktigt för ens eget välmående och då behövs yttre faktorer i livet som speglar de värderingar man har. Ifall man inte känner att man hittar sig själv och sin identitet mår man automatiskt sämre och samtidigt blir vardagen svårare. Något som då är viktigt är bland annat att röra på sig fysiskt och få igång kroppen. (Bup.se, 2014)

Enligt Nilsson (2005, s. 33) finns det såväl personlig som social identitet, den förstnämnda som ett resultat av inre faktorer och den sistnämnda som ett resultat av yttre. Identiteten förändras också med åren då man själv upplever nya saker, och främst är det yttre faktorer som påverkar hur vi förändras. Människan mår bra av att vara en del av en större grupp likasinnade och att där faktiskt känna sig önskad och hörd. Ifall man däremot känner sig utanför kan det få negativa konsekvenser av de beteenden man därefter börjar med. (Nilsson, 2005, s. 34 & 61)

För mig har skateboarding, som tidigare nämnt, format min identitet från en ung ålder. Hobbyn har gett mig nya vänner för livet, vilket har utvecklat mig som person på många plan och både därför och på grund av det avbrott i vardagen den ger, ökat mitt välmående. Jag upplever också att den kultur som skateboarding ingår i, bjuder på mycket intressant och unikt man inte annars kommer i kontakt med. Det finns en väldigt speciell samhörighet bland skateboardåkare, om man träffar en annan skateboardåkare på andra sidan jorden har man direkt en förståelse för varandra. Det är en väldigt accepterande kultur.

4 Processbeskrivning

Även om det tog en lång tid för mig att bestämma mig för vad jag ville skriva mitt examensarbete om, hade jag hela tiden tankarna på ämnet skateboardåkning och jag visste att jag på något sätt ville inkludera det i mitt arbete. Under hösten 2016 höll jag en skatekurs för medborgarinstitutet i Pargas och min första tanke var att göra någonting liknande för staden, men med ett lite mer utvecklat koncept.

Jag hörde av mig till min förra praktikplats, kulturenheten vid Pargas stad, och berättade för dem att jag var intresserad av att utveckla skateverksamheten i staden. De var genast intresserade och tyckte om idén. Som jag nämnde tidigare var bombskyddet endast en tillfällig lösning för skateboardåkarna under vintern, och Ann-Sofie Isaksson, Pargas kulturchef, hade redan börjat fundera på alternativa lösningar. Hon frågade mig ifall det var någonting jag kunde tänka mig ta på mig och göra som examensarbete. Jag blev direkt intresserad och såg detta som en möjlighet att göra verklig nytta för kommunen med mitt examensarbete, vilket var målet från första början.

Pargas idrottsförening (PIF) öppnade i början av 2017 sitt storsatsade sportcenter i Pargas med en konstgräsplan i full storlek och en inomhushall där man kan utöva allting från handboll till akrobatik. Pargas stads parkenhet har hyrt lokaler i deras utrymmen för bland annat förvaring, men när Isaksson hörde att de skulle flytta ut därifrån fick hon idén om att flytta skateverksamheten dit. Vi tog kontakt med PIF och även de var positivt inställda till skateverksamhet i deras utrymmen.

4.1 Byråkrati

För att projektet över huvud taget skulle vara möjligt var det som sagt mycket som skulle falla på plats, kanske viktigast av allt var tillståndet från byggnadstillsynen. Någonting som definitivt överraskade mig var mängden av tillstånd och lov som behövs för allting vi planerat. Verksamhet i praktiken och på papper är två helt skilda saker.

För att kunna fortsätta med projektet hade vi bokat ett möte med byggnadstillsynen för att tillsammans se på ritningarna och diskutera möjligheterna samt skyldigheterna för vår verksamhet. Ur vårt perspektiv såg utrymmet väldigt bra ut och vi hade kunnat påbörja vårt projekt när som helst, men vi gissade att det antagligen skulle komma emot en hel del motgångar i processen med bland annat bygglov, och vi hade helt rätt.

För att byta verksamhet i ett utrymme måste man ansöka om bygglov och i vårt fall var det en hel del praktiskt som måste åtgärdas före vi kunde gå vidare med projektet. Väggar måste höjas på grund av brandsäkerhet, flera räddningsvägar, toaletter anpassade för funktionsnedsatta och mycket mer. Mycket av det vi var tvungna att göra, var sådant som man kan uppleva som rentav onödigt med tanke på vad utrymmet skulle användas till, men som enligt lag måste göras.

Jag insåg ganska snabbt att byråkratin kommer utgöra en stor del av projektet, med alla tillstånd som måste följas och sökas. Att små saker som centimetrarna på dörren kunde vara avgörande kom som en överraskning. Sist och slutligen var det ju PIF som hyresvärd som ansökte om dessa lov, men att sitta med på dessa möten och att leta fram information om diverse tillstånd blev en mycket lärorik del av projektet, som jag tror kan vara en nyttig erfarenhet i framtiden. Hur frustrerande det än kan vara, förstår jag förstås att regler måste finnas och följas men jag tror att vi går miste om otroligt mycket fin verksamhet på grund av dessa papperskrig som alla måste tampas med.

4.2 Att samla ihop en grupp

Jag skulle aldrig klara av att göra detta ensam, och jag skulle inte vilja heller. Redan från första början var idén med projektet att vi skall göra det tillsammans i vår grupp och tillsammans fatta största delen av besluten gällande verksamheten. Slutprodukten kommer att användas av en stor skara människor och det känns därför viktigt för mig att så många som möjligt av dem har varit och kommer att vara med under processens gång. Jag är dessutom helt säker på att man skulle få tio olika resultat om man lät tio olika skateboardåkare designa samma utrymme, så för att få ett slutresultat som alla är nöjda med och som passar både skateboard- och kickboardåkare, var det viktigt att alla skulle få vara med och få sina röster hörda.

Jag hade vissa förutfattade uppfattningar om hurdan målgruppen och personerna som kunde tänka sig vara intresserade av att delta i projektet skulle vara, men jag ville även nå ut till dem jag inte kände. Bland dem tänkte jag främst på de åkarna som är yngre än jag själv och som jag inte varit i kontakt med tidigare.

Inför vårt första riktiga möte hade jag placerat affischer i skolorna runt om i staden, på ungdomsgården, runt skateparken och på stan där unga som eventuellt kunde vara intresserade kunde se dem. På affischen (se figur 1. nedan) fanns all information om mötet

på både finska och svenska. Jag hade även lagt till mina kontaktuppgifter och uppmanade folk att ta kontakt med mig ifall de var intresserade av att hjälpa men inte kunde delta i det första mötet. Grafisk design är inte min starkaste sida men jag ville skapa en enkel och tydlig affisch med all nödvändig information som såg välkomnande ut. Jag valde också att göra den färggrann i hopp om att den på så sätt skulle stå ut lite i mängden och förhoppningsvis locka fler människor att gå fram och läsa.



Figur 1. Affischen som gjordes inför första mötet

Utöver affischerna, bad jag några av de äldre kickboardåkarna som jag hade fått kontakt med tidigare att föra vidare informationen om mötet till de yngre. Jag antog att de hade större koll på vem som hörde till de kretsarna än vad jag själv hade och de tog tacksamt emot uppgiften. Det visade sig dessutom vara den bäst fungerande marknadsföringsmetoden.

4.3 Första mötet

Vi höll vårt första möte på ungdomsgården i Pargas. Jag valde ungdomsgården som mötesplats eftersom det var ett bekant ställe för alla, och jag visste att en del av målgruppen hörde till dem som vistas där under sin fritid. En tanke jag hade var att ifall de inte hade hört om mötet tidigare, så fanns det en liten chans att de ändå skulle vara på ungdomsgården just då och skulle då lätt kunna ansluta sig till projektet. Det kan vara bra att ha möten som dessa på offentliga platser, eller där man tror målgruppen rör sig. Projektet får automatiskt synlighet och människor märker att det händer någonting. I bästa fall får man nya deltagare, som kanske inte hade vågat ta kontakt till ett främmande telefonnummer på en affisch.

Vi var sex stycken på det första mötet. Fyra av dem var äldre, mellan åldrarna 21 och 29. Bland dem fanns mina egna vänner och en av de äldre kickboardåkarna som jag hade kommit i kontakt med via den tidigare verksamheten i bombskyddet. Dessa fyra hade jag kommit överens med på förhand att de skulle delta i mötet. Två yngre personer, i 14 - 15 års åldern, som jag inte kände från tidigare dök också upp. Samtliga deltagare var svenskspråkiga och pojkar. Jag var positivt överraskad över de två nya deltagarna, eftersom jag var lite osäker på ifall affischerna skulle fungera. Jag misstänker dock att de hittade dit via de äldre kickboardåkarna som jag diskuterat med.

Målet med mötet var att vi tillsammans skulle diskutera hur vi vill att det nya utrymmet skall se ut, och slå fast vilket material som skall skaffas. Jag började med att visa upp ritningarna för utrymmet och berättade om projektets bakgrund och idé för de nya deltagarna. Sedan diskuterade vi tillsammans om vilket material som redan finns och vad alla hade för önskemål gällande det nya stället. Jag var noggrann med att alla skulle få dela med sig av sina åsikter. Vi fick ihop några konkreta skisser och bestämde oss i stora drag för hur vi ville att det ska se ut. Alla verkade nöjda och vi bestämde en ny träff under vilken vi skulle föra några redan existerande ramper till det nya stället.

4.4 Arbetet mellan träffarna

Som planerat träffades vi efter första mötet ungefär en vecka senare för att flytta de första ramperna till den nya lokalen. Av de sex personer som deltagit i första mötet, kom de fyra äldre deltagarna med för att flytta ramperna. Samtidigt planerade vi den slutliga versionen av utrymmet genom att rita upp de nya ramperna på golvet i det riktiga utrymmet för att se vad som fungerar. Efter det här blev det en liten paus i det praktiska i och med att bland annat ritningar för ramperna planerades och behovet för fysiska möten inte fanns just då.

Under tiden blev renoveringarna klara och godkända av byggnadstillsynen, och nycklarna överräcktes åt oss. Detta var en stor milstolpe för projektet och det som en gång kändes hopplöst var nu verklighet. Efter att ha arbetat med det här en längre tid, kändes det väldigt skönt att äntligen komma så här långt och faktiskt få se hallen byggas.

4.5 Påbörjandet av byggprocessen

Efter den långa planeringsfasen var det äntligen dags att börja bygga. De slutliga besluten om utrymmets layout var tagna, ritningarna var färdiga och materialet införskaffat. Vi var fyra stycken på det första byggtillfället, alla med väldigt olika erfarenheter av byggande. Jag

själv har till exempel näst intill ingen tidigare erfarenhet av byggande och kände mig därför lite osäker på hur det skulle gå. Vi har byggt en del mindre ramper tidigare men då har jag inte alls haft någon ledarroll, så det var definitivt någonting jag var nervös för innan projektets start. På grund av förhinder bland de yngre, var alla deltagare i det första byggtillfället äldre.

Som tur var några av deltagarna betydligt mer erfarna byggare än jag, vilket ledde till att de naturligt tog en större ledarroll när vi skulle börja bygga. Jag hjälpte så klart till med allt jag kunde, men det var en lättnad att någon annan kunde styra lite när det kom till byggandet. Å andra sidan har jag lärt mig väldigt mycket om byggande och kanske kan ta en större roll nästa gång. Speciellt i början av projektet hade jag lite svårt att se hur jag skulle handleda denna grupp när jag själv inte kunde någonting om att bygga, men jag tycker det fungerade bra i och med att deltagarna inte var rädda för att själva ta ansvar när det behövdes. Det är också någonting jag tycker har fungerat bra under processen - att vi alla kompletterar varandra på olika vis och har våra egna styrkor.

4.6 De olika byggtillfällena

Byggandet flöt på bra i början och redan efter de två första gångerna hade vi kommit mycket längre än jag hade föreställt mig (se figur 2 nedan för bild från andra byggtillfället 30.10.2018). Efter det saktade projektet ner en del igen. Kulturenheten vill ju att vi ska få igång verksamheten så snabbt som möjligt men eftersom allt arbete sker på frivillig basis av deltagarna är det svårt att få byggandet att gå framåt i en regelbunden takt.

Vi var ganska långt samma grupp som var närvarande under de flesta byggtillfällen. Av de cirka tio stycken som var inblandade på något sätt, var vi cirka fyra stycken som var på plats under varje byggtillfälle. För att försöka locka fler deltagare under projektets gång marknadsförde vi även de senare byggtillfällena via ungdomsgårdens instagramkonto. Det gav tyvärr inga nya deltagare, men jag tror att det ändå var bra för projektets synlighet. Många från målgruppen följer detta instagramkonto och fast de kanske inte vill delta i själva byggandet, vet de ändå att någonting är på gång och kan ta del av verksamheten när vi väl har öppnat. I början var det mest de äldre ungdomarna som var aktiva med byggandet, men ibland var även de yngre med, vilket gjorde mig glad. Till exempel under det andra byggtillfället, som syns i figuren nedan, var en av de yngre deltagarna närvarande. Under denna träff fick vi också hjälp av en finskspråkig prao-elev från ungdomsgården. Några av de yngre deltagarna var lite osäkra på hur mycket de kunde hjälpa till med eftersom de inte

hade några tidigare erfarenheter av byggande, men efter att jag förklarade att vi inte heller är några proffs och att all hjälp uppskattas verkade det vara lättare att komma med. I och med att största delen av oss hade väldigt lite erfarenhet av byggande lyckades vi skapa en nybörjarvänlig miljö under våra byggtillfällen där man kunde lära sig av varandra.



Figur 2. Bild från andra byggtillfället, 30.10.2018

5 Att vara ledare

Det har varit lärorikt för mig att öva på ledarskap genom den här processen och utgående från den teori jag läst, gillar jag särskilt mycket det som Nieminen nämner om nonformell fostran och hur den fortfarande kan fungera planerligt fastän man inte har liknande krav som till exempel i skolan. I den här processen har det nonformella lärandet varit i fokus och jag har försökt göra det på bästa möjliga sätt för dem i gruppen.

En del av det jag gjort har definitivt varit någon form av handledning. Jag har inte nödvändigtvis alla svar men jag kan däremot ställa de rätta frågorna och delegera uppgifter på ett sätt som för arbetet framåt. I teorin framkommer att en handledare skall vägleda de handledda genom processen och i början lägga upp en plan för det kommande arbetet, vilket vi gjorde. Under våra möten diskuterade vi med gruppen hur vi skulle gå vidare.

Att en handledare enligt teorin skall vara empatisk och gå att arbeta ihop med är något jag satsat på genomgående i projektet. Jag har redan nämnt några gånger hur jag varit noggrann med att faktiskt lyssna på de som arbetar med mig och visat att allas åsikt är viktig. Själv skulle jag önska det här av en ledare och ger därför detsamma till andra.

I teorin om delaktighet lärde jag mig att de som upplever sig bli inkluderade i en process, får det lättare att prestera bra. Jag tycker själv att det fysiska arbete jag gjort gällande byggandet av ramperna (trots att jag inte haft någon stor erfarenhet av det från tidigare) fungerade bättre då de andra som hade mer erfarenhet lät mig fortsätta vara en del av byggprocessen fastän de gjorde större delen av arbetet. Samtidigt tycker jag att det fungerat andra vägen också. En av de personerna som deltar i gruppen är väldigt aktiv och målmedveten och jag tror att det kan ha att göra med att jag visat att han får vara med så mycket han vill och att hans arbete uppskattas.

6 Utmaningar under projektet

Det jag själv ansåg vara svårast under hela processen, var att hitta ungdomar som ville vara en del av projektet. Som jag tidigare nämnde, marknadsförde jag det på olika sätt men kände ändå att det inte gav så mycket resultat. Överlag tycker jag att det ofta går så att något marknadsförs aktivt och ändå endast verkar nå ut till en väldigt liten grupp människor. Om jag någon gång gör någonting liknande igen, skulle jag satsa på att marknadsföra det i mycket större grad, under en längre period och också på ett mer varierat sätt.

En bra idé kunde vara att gå till olika ställen och träffa de potentiella deltagarna fysiskt, i skolor eller på till exempel ungdomsgården. Visst kan affischer också fungera men man kommer sällan ihåg den när man väl har gått hem. Då kunde det vara smart att kombinera affischen med andra metoder, som att träffa folk och berätta eller till exempel sprida den på många olika kanaler på sociala medier, be lokaltidningen skriva en artikel om det eller liknande. Nästa gång är jag bättre förberedd och redo att göra ett större arbete för projektets synlighet.

Ett annat problem jag stött på under processen är att jag i viss mån har känt att både min egen och deltagarnas motivation har sviktat en del. Det har kanske berott på att vi från början inte var så många i gruppen, och av dem som var med var det inte så många som var aktiva i själva byggandet. En större grupp skulle ha försnabbat arbetet betydligt och chansen att fler hålls motiverade är samtidigt större. Jag kunde så klart också som ledare påverka motivationen. I den litteratur jag läst inför examensarbetet, har ledarens positiva och motiverande attityd betonats mycket och det är någonting som jag lagt på minnet.

7 Skrivprocessen

Jag påbörjade arbetets skrivprocess redan i ett tidigt skede för att komma ihåg det vi gått igenom under våra möten. Jag förde en liten dagbok på datorn där jag skrev ner det vi gjort och diskuterat efter varje träff med gruppen, eller när projektet gick framåt. Jag började också se igenom olika lämpliga böcker jag eventuellt kunde använda och bläddrade igenom teorin för att hitta sådant jag kan lära mig av innan jag började skriva.

Eftersom det här är ett handlingsbaserat arbete har jag lagt ner väldigt mycket tid på den delen, men så klart också på att skriva. I perioder har jag dock varit tvungen att lägga skrivandet åt sidan och endast fokusera på att föra projektet framåt samt att faktiskt träffa deltagarna och arbeta på hallen.

Att skriva har varit svårt men ändå lärorikt och viktigt. Jag är glad att jag genom skrivprocessen inte endast lärt mig nytt via teori men också haft möjligheten att dokumentera ett projekt jag är stolt över. Att hitta teori om ungdomsarbete är inte svårt men jag kände till en viss del att det var svårt att tillämpa det på just det här arbetet och skateverksamheten.

Jag bestämde mig för att fokusera mycket på hur jag som ledare kan göra bra ifrån mig och läste därför mycket om pedagogik, handledning och hur man främjar delaktighet. Det var viktigt för mig att göra det så att jag skulle kunna förstå både före och efter de olika mötena vad jag gjort rätt och vad jag kan förbättra till nästa gång. Den teori jag läst i efterhand har också varit bra för mig eftersom man, som teorin bekräftar, lär för livet och inte för stunden. Jag har nu fått testa på att faktiskt leda en grupp genom en större verksamhet och vet vad som gäller.

Jag anser själv att teorin jag valt är relevant och att den fungerat som ett viktigt hjälpmedel för mig i den här processen. Jag önskar dock att jag hade hittat mer som var relaterat till skateboarding specifikt.

8 Resultat

I skrivande stund är den fysiska slutprodukten, skatehallen, inte klar ännu. Som tidigare nämnt, sker allt arbete på talko, vilket betyder att projektets tidtabell inte har hållit helt. Arbetet är dock på god väg och verksamheten är redo att dra igång direkt bygget är klart.

Vi lyckades få ihop en väldigt bra arbetsgrupp, där alla har hjälpt till så mycket det kan. Gruppen bestod också av väldigt varierande åldrar, från 14 till 29 år. I början av projektet

hade jag föreställt mig att största delen av deltagarna skulle vara i högstadie-, eller gymnasieåldern, men jag är väldigt nöjd med hur det blev.

Att vi var cirka tio stycken som deltog på något sätt i projektet var enligt mig en ganska passlig mängd. Det att av de tio, var det ungefär hälften som var aktiva, skulle förstås ha kunnat vara lite bättre. Min uppfattning är att det berodde på en blandning av opassande scheman, och i viss mån sämre motivation. Arbetsfördelningen har varit ganska ojämn genom processen i och med att en liten grupp människor har gjort det största jobbet, medan några av de cirka tio som i början anmälde intresse, sist och slutligen inte har varit så involverade. Å andra sidan har jag under hela processen varit tydlig med att allt är frivilligt och att man hjälper till i den mån man själv vill och kan.

Från att jag tillsammans med Ann-Sofie Isaksson i början av maj 2018 var och kollade på utrymmet i PIF – center har det hänt väldigt mycket. Utrymmet som då, från vägg till vägg, var fullt av trädgårdsredskap och maskiner är nu en nyrenoverad skatehall.

9 Förslag på fortsatt verksamhet

En av mina ursprungliga idéer var att i vårt nya utrymme hålla någon sorts skateundervisning som en del av examensarbetet. Nu blev projektet så pass utdraget att en sådan del inte hann med, men jag har kompromissat med att ta fram en färdig verksamhetsidé med öppethållningstider och eventuell undervisning, så att verksamheten skall vara så självgående som möjligt för kulturenheten i framtiden. I nedanstående tabell kan man se ett förslag på öppettider och turer för den nya skatehallen i Pargas. Öppettiderna är koordinerade med stadens övriga ungdomsverksamhet, för att till exempel vissa åldrars turer i hallen inte varje gång skall krocka med deras turer på ungdomsgården. Eftersom hallen är så pass liten är det också nödvändigt med olika turer för skateboardåkning och kickboardåkning. Skateboarding är ännu en väldigt mansdominerad sport, även om detta sakta men säkert håller på att ändra. För att uppmåna fler flickor att ta upp hobbyn, finns det en tur skilt för dem, även om de självklart är välkomna under de andra turerna också.

Tabell 1. Förslag på öppettider för den nya skatehallen

Måndag	Kickboard kl. 14 – 17 Skateboard kl. 17 - 20
Tisdag	Flickor kl. 14 – 17 Nybörjare kl. 17 - 20
Torsdag	Skateboard kl. 14 – 17 Kickboard kl. 17 - 20
Lördag	Allmän tur kl. 14 - 17

Under samtliga turer skall det finnas en övervakare på plats, som ser till att allting går rätt till. I bästa fall åker denna övervakare själv skateboard eller kickboard och kan således vara till nytta på andra sätt än att bara vara en som öppnar dörren åt ungdomarna. Speciellt under den allmänna och nybörjarturen är det viktigt att övervakaren har tidigare erfarenhet av någondera hobbyn, eftersom tanken är att man under dessa turer skall kunna få råd och hjälp med åkningen. Vi har också införskaffat skateboards, hjälmar och annan skyddsutrustning som man skall få låna, för att det skall vara så enkelt som möjligt att komma och testa. All åkning sker på eget ansvar, men under nybörjarturerna måste man använda hjälm, och gärna också annan skyddsutrustning.

Detta är dock endast ett förslag på hur man kan komma igång. Efter hand får man se hur det fungerar i praktiken och vilket behov som finns för vilka turer. I framtiden kunde man också till exempel ordna skilda skate-, eller kickboardkurser i utrymmet, utöver dessa turer. Vi har också redan fått en förfrågan på att hyra ut hallen åt en eftisgrupp. Turerna ovanför är alla på eftermiddag-, eller kvällstid, men jag skulle gärna se att hallen används även dagtid av till exempel skolor eller just eftisgrupper, för att få ut så mycket nytta som möjligt av utrymmet. Man behöver inte heller begränsa verksamheten till endast skateboardåkning, utan utrymmet kunde i framtiden fungera som någon sorts samlingsplats för andra gatukulturer, i form av till exempel konstutställningar eller samarbeten med de många andra kulturaktörerna i staden.

10 Slutdiskussion

Syftet för detta arbete var att engagera ungdomarna i Pargas genom att låta dem vara delaktiga i såväl planering som utförande av verksamhet som berör dem. Genom att samtliga gruppmedlemmar var ungdomar i åldern 14 - 19, och dessutom del av verksamhetens framtida målgrupp, anser jag att detta har lyckats till en viss grad. Jag skulle gärna ha sett att flera ungdomar hade varit en del av projektet, och framför allt att flera av dem som var med hade varit mer engagerade i byggprocessen. Jag kunde ha fokuserat mera på marknadsföringen och framför allt i början av processen jobbat mer aktivt med att värva ungdomar till projektet.

Målet var att tillsammans med ungdomarna skapa en fungerande skatehall, samt att utforma en plan för hur den framtida verksamheten i hallen kunde se ut. Som sagt är hallen inte helt redo att tas i bruk ännu, men allting tyder på att detta mål kommer uppnås. De ramper vi redan har är välplanerade och av bra kvalitet, och kommer således vara användbara i flera år framåt. Här har en av gruppmedlemmarna gjort ett väldigt bra och omfattande jobb, med att utforma ritningar till de ramper vi tillsammans i gruppen bestämde att bygga. Jag anser själv att verksamhetsidén ovan är ett bra ställe att börja, för att sedan kunna utveckla och anpassa verksamhet och turer efter behov. Jag misstänker att skateboard-, och kickboardturerna i sig inte behöver någon desto större marknadsföring. Bara man får ut ordet om den nya hallen kommer nog dessa turer fylla sig själva. Nybörjarturen, med sin eventuella undervisning, däremot kan vara bra att marknadsföra ordentligt. Det kan vara svårt att helt spontant ta upp en ny hobby, därför är det bra att få ut information om att man inte behöver några som helst förhandskunskaper under dessa turer, och att man dessutom vid behov kan låna utrustning. För att nå ut till en så bred målgrupp som möjligt kan det också vara bra att använda flera och varierande marknadsföringskanaler. Inför invigningen av skatehallen kommer bland annat tidningar och radio kontaktas. Även stadens egna konton på sociala medier kommer användas i marknadsföringen.

Bland de cirka tio deltagarna som tog del av projektet på något sätt var det endast en som svarade på ett inlägg jag skrev i vår grupp där jag bad om feedback och allmänna tankar om projektet. Han tyckte att det var väldigt fint att staden hade tänkt på att upprätthålla verksamheten genom att hitta ett nytt utrymme åt skejtarna när bombskyddet inte längre var ett alternativ, i stället för att bara låta dem bli utan utrymme under vintern. Även han uttryckte ett litet missnöje över mängden aktiva deltagare i gruppen, och föreslog att man kanske hade kunnat försöka få med till exempel föräldrar till barn och ungdomar som

kommer använda utrymmet. Den försenade tidtabellen tas också upp, och att man kunde ha jobbat lite hårdare med att engagera flera i själva byggandet. Det att staden har finansierat projektet och bekostat allt material ser han som att det från stadens håll helt tydligt finns ett förtroende för verksamheten och de ser behovet av utrymmet. Överlag tycker han ändå att projektet har varit väldigt bra och nödvändigt, och att det är fint att initiativet har tagits för ett projekt som detta. Jag har även fått uppfattningen av att de andra deltagarna har tyckt om projektet och tolkar deras tystnad som att de överlag var nöjda med processen.

Uppdragsgivaren har inte varit så involverad i den praktiska delen av projektet, och hade således lite svårt att ge någon ”slutlig” feedback i det här skedet, speciellt med tanke på att vi ännu är i mitten av byggprocessen. Men kulturchef, Ann-Sofie Isaksson, uttryckte vikten av att ha hallar som denna för att upprätthålla intresset för skateboardåkning och för att på lång sikt få fler att ta upp skateboarding som hobby. Hon menade även att min sakkunskap i skateboarding och förmåga att engagera unga har varit väldigt viktigt för projektet. Även andra på kulturenheten, som till exempel ungdomsledarna, har ställt sig väldigt positivt till projektet och erbjudit sin hjälp, vilket har uppskattats mycket. Deras hjälp kommer säkert vara till stor nytta i den framtida verksamheten och jag hoppas på ett bra samarbete mellan skatehallen och kommunens ungdomsgårdar, även de längre ut i skärgården.

Jag är själv mycket nöjd med arbetet, och tacksam över att ha fått förtroende av staden för att leda ett projekt av denna storlek. Det var en helt ny erfarenhet för mig, och jag har lärt mig massor under hela processen. Även om projektet blev lite utdraget, och sist och slutligen inte hade så många deltagare, tycker jag att vi tillsammans har åstadkommit någonting väldigt fint, som alla deltagare kan vara stolta över.

Källförteckning

- Bup.se, 2014. *Självbild och identitet*. Bup. [Online]
<http://www.bup.se/sv/Rad-och-fakta/Artiklar/Sjalvbild-och-identitet1/> [Hämtat: 04.11.2018].
- Cave, S., 2017. *What Skateboarding Is All About*. ThoughtCo. [Online]
<https://www.thoughtco.com/what-skateboarding-is-all-about-3002771> [Hämtat: 05.11.2018].
- Holmberg, U., 2000. *Handledning i praktiken*. Uppsala: Konsultförlaget.
- Keks.se, u.å. *KEKS definition av delaktighet är: Kvalitet och kompetens i samverkan*. [Online] <http://www.keks.se/definition-av-delaktighet/> [Hämtat: 07.11.2018]
- Lalander, P. & Johansson, T., 1999. *Ungdomsgrupper i teori och praktik*. Lund: Studentlitteratur.
- Leino, A.-L. & Leino, J., 1992. *Grundbok i pedagogik*. Esbo: Schildts Förlags Ab.
- Makker, S., 2018. *Doin´ It For The Kids: The Campus Skateparks Story*. FreestyleExtremeBlog. [Online]
<http://www.freestyleextreme.com/blog/post/2018/05/01/doin-it-for-the-kids-the-campus-skateparks-story.aspx?fbclid=IwAR0i7YEzsRZyrnGbGXIIYxovzZLL0bo4fPWqb7MpL29yysOzIM0ryDAtAI4U> [Hämtat: 02.11.2018].
- Nieminen, J., 2007. *Ungdomsfostrans teori*, Helsingfors: Nätverket för ungdomsforskning.
- Nilsson, B., 2005. *Samspel i grupp*. Lund: Studentlitteratur.
- Pargas.fi, u.å.. *Kultur*. Pargas. [Online]
http://www.pargas.fi/web/tjanster/kultur/sv_SE/kultur/ [Hämtat: 25 10 2018].
- Pargashembygdsmuseum.fi, u.å.. *Pargas hembygdsförening r.f.*. Pargashembygdsmuseum. [Online]
<https://pargashembygdsmuseum.fi/swe/hembygdsforeningen/> [Hämtat: 25.10.2018].
- Peavy, R. V., 1998. *Konstruktivistisk vägledning*. Stockholm: TRINOM förlag ab.
- Peterson, A., Svensson, L. G. & Addo, T., 2013. *Ungdomar i vardagens väv*. Lund: Studentlitteratur.
- Svedberg, L., 1997. *Gruppsykologi*. Lund: Studentlitteratur.
- Teaterboulage.fi, u.å.. *Målsättning och verksamhet*. Teaterboulage. [Online]
<http://www.teaterboulage.fi/historia> [Hämtat: 25.10.2018].
- Thylefors, I., 2007. *Arbetsgrupper*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Vuletic, M., 2017. *What Skateboarding Has Taught Me About Life*. Marko Vuletic. [Online] https://markovuletic.com/skateboarding-life/?fbclid=IwAR0G-8DDg1zJ80FrT23z8SX6_VBNn2d8r8gZnd2HN3tylCRYu51LDYVSPp0 [Hämtat: 05.11.2018].

Figurförteckning

Figur 1

Pihl, S (2018). *Affischen som gjordes inför första mötet*. s. 13

Figur 2

Pihl, S (2018). *Bild från andra byggtillfället, 30.10.2018*. s. 16

Tabellförteckning

Tabell 1

Förslag på öppettider för den nya skatehallen. s. 20